

сърдца-та ни, и ны прави чисти и святи. Безъ да станемъ такыва, не можемъ да влѣземъ въ царство-то небесно (Іоан. 3; 3. Евр. 12; 14). Длѣжни смы да ся молимъ сякога както Давида; Святыя-тъ си Духъ не отнеми отъ мене, (Пс. 50; 11.) Длѣжни смы още да ся молимъ сякога да ни даде Богъ Святыя-тъ си Духъ, и кого-то да ни даде, той е готовъ отъ родители-ты, кой-то даватъ на чяда-та си добры дарове, (Лук. 11; 13.) и кога-то ные не Го слушаемы, Той ны оставя. И така ные сами смы виновни; ако не ся трудимъ за спасеніе-то, то падамы отъ единъ грѣхъ въ другъ, и удостоявамы ся отъ Бога за страшно проклятіе и вѣчный огнь. О мысль страшна! ако подиръ смръть-тъ си не бѣдемъ съ Христа въ Неговѣ-тъ славѣ, то ще смы съ діавола и съ ангелы-ты му, въ угрызеніе и мъченіе! Слава на милосердаго Бога, кой-то ны выка беспрѣстанно съ Промысль-тъ Си, съ Слово-то Си и съ Духъ-тъ Си. Господи настави наши-ты сърдца съ благодать-тъ Си въ пѣть-тъ на Твои-ты заповѣди. Аминъ.

